

(طلاء و ترکیبات معدنی)

و معادن معروف آن

طلاء فلزیست مشهور به سلطان نازات ه انسان ها از زمان قدیم شناخته اند چنانکه در نتیجه خفر یات بعضی زیورات و آلات و ظروف طلائی را از (۳۵۰۰) سال قبل بدست آورده اند.

این فلز بتناسب اینکه غیر قابل فساد است عموماً بطور خالص یافت میشود که مطابق قانون کرسنلو گرافی (بلوریت) و غالباً در رگهای معدنی کوارتز (سنگ بلوریانگک) وجود دارد که بعضی اوقات در نتیجه اثرات هوا با آب قطعات کوارتر مندهم و از هم باشیده به ریگک تبدیل میگردد و این ریگها دارای خالک طلاء میباشند که موسم هستند به ریگهای طلائی هرگاه ریگ های مذکور در محل جریانات آب واقع باشند آب آنها را در رودها و در راه چه ها وبالآخره در بحرها نقل میدهد که میتوان ذرات طلا را از آب چنین دریاها بوسیله عمل ذره شوئی بدست آورد و مقدار طلا در هنار کیلو گرام آب در راهای ذرخیز ۱۰۰۰ تا ۱۱۰۰ گرام وجود دارد.

علاوه بر اینکه طلاء بدون مواد خارجی یعنی بطور خالص در معادن یافت شده است بعضی ترکیبات حادنی آن بصورت سلفايد (ترکیب یک عنصر را با کوگرد سلفايد می تامند) نیز درقدرت وجود دارد.

و گاهی با ترکیبات معدنی مس و سرب و نقره بقدار خیل کم مخلوط میباشد؛ که ترکیبات کانی طلاء دار عبارتند از: آین برومیت (مرکب آهن و گوگرد) و کاپر پریت مرکب مس و آهن، گوگرد و گلینت (مرکب سرب و گوگرد).

استخراج طلاء از مواد معدنی مذکوره وسائل مختلفه دارد
ملتفت باید بود که طلاء با ماده تیلوریم بصورت مخلوط نیز یافت میشود.

حقان طبیعی و کیمیاوی طلاء :- فلز طلاء هیچ وقت در همایویت هوا فاسد نمی شود. رنگ آن زرد و بعضی اقسام آن بررنگ زرد مایل به سرخی دیده می شود. اگر آن بر تخته کاشی مالیده شود اثری ازان بررنگ زرد در خشنده جلوه افروزی میکند، جلای فلزی شدید دارد؛ قابلیت ورق ساختن و سیم ساختن این فلز از کلیه فلزات پیشتر است بطوریکه ورق طلاء را باندازه نازک میتوان کرد که ضخامت بیست ورق آن باندازه ضخامت یک ورق کاغذ گردد استقامت زیاد ندارد و بتناسب نرمی در هیچ موردی مستعمل نیست زیرا که بزودی سائیده شده و از وزن آن کاسته می شود و بهمین جهت برای اینکه طلاء قابل سکه و ساختن اسباب شده از سی تا چهل و پنج قسم مس بآن شامل می کنند ناسخت و مضبوط گردد (در مالک غرب معیار اشیای طلائی از استقرار است که ساختن سکه ها در ۹۰۰ گرام طلاء ۱۰۰ گرام مس و برای ساختن نشانها در ۶۹۱ گرام طلاء ۷۲ گرام مس و برای ساختن آلات وزینت و زیور در ۹۴۰ گرام طلاء ۸۰ گرام مس و در ساختن ظروف با ۵۷ گرام طلاء ۲۵ گرام مس مخلوط میکند) درجه سختی طلا از ۵ تا ۳ وزن مخصوصی؛ ۱۹، ۱۵۷، ۱۹ بهمین جمیت از مخلوط بودن فلز دیگر بالات طلائی قلت وزن مخصوصی بودن آنرا ثابت میسازد و وزن مخصوص طلای مخصوص عبارت خواهد بود از ۵ تا ۳، ۱۹ فلز مذکور در تخت اثربخش بمن میگردد و بهمین صفت میتوان آنرا از ترکیبات معدنی هر رنگ آن تغییر داد زیرا که دیگر مواد معدنی طلائی رنگ در تحت اثر چکش میدهند.

طلاء موصل حرارت و برق است در ۱۰۶ درجه میزان حرارت سانتی گرید ذوب می شود و در درجات بلند تر یعنی در حدود ۲۵۰۰ درجه سانتی گرید بصورت بخار پنهان خواهد شد. اگر طلاء را بوسیله بلو باسپ (کچ پفک) حرارت شدید رسانیده شود ذوب شده شکل مدور را.

اختبار می‌شوند؛ با اکسیجن بلا واسمه ترکیب نمی‌شود، هواخ شکن با سرطوب در هیچ درجه حرارت در آن موثر نیست، در سیاپ حل می‌شود و از نتیجه اخلال ملحفه طلاء بدست می‌آید. که عرب آن را (عمل القوام) مینامند، هیچ تیزاب بهترهای حتی بدرجات عالی حرارت نمی‌تواند که در طلاء تأثیر کند صرف مخلوط از یک حصه تیزاب شوره و سه حصه تیزاب نمک که موسوم به تیزاب سلطانی (تیزاب فاروق) است طلاء را بسهولت حل می‌کند و مهندزین ملح مستحل طلاء را که عبارت از (گوله کلورائید) است تشکیل می‌دهد.

طلاء در آب کلارین نیز حل می‌شود و محلول سیلانات‌های پتاسیوم و سودیم را نیز طلاء حل می‌توان کرد.

مواد معدنی که مانند طلاء دارای رنگ زرد هستند عبارت اند از کاپربریت CuFe_2 و آئرن پریت Fe_3O_4 و بسموت و ابرک زرد، ولی مهمترین هدایت و شناخت طلاء این است که طلاء در تحت اثر چکش پهن و دیگر ترکیبات معدنی همنگ که آن در نتیجه ضربت میده می‌شوند، این خاصیت یکی از صفات تیزاب طلاء است.

طریق استخراج طلاء، برای استخراج طلاء (از سلاید) مواد معدنی است سلاید را درجاورت جریان هوا حرارت میدهند درن صورت گوگرد آن سوخته و با آکسیجن (مولداخیات) هوا آمیخته به صورت غاز سلفرودای اوکساید SO_2 متضاد می‌شود و در نتیجه حمل طلاء رسوب می‌کند.

برای استخراج طلاء از قطعات (سنگ گوارنر) درجاورت جریان آب تحت اثر خود سنگها را میده و خود می‌کنند، جریان آب آنها را در سطح مؤرب که بلا فاصله بعد از چکش‌ها قرار گرفته عبور میدهد و ذرات طلاء نسبت به سنگی خود درجاورت جدارها که بفاصله‌های متساوی بر محل جریان آب ساخته شده اند متوجه گردد. در نتیجه این عمل بعد از هر چند دقیقه مقداری سیاپ بران میریزند تا طلاء را بصورت ملحفه جذب نموده نگاه دارد، باقیانده گل و لای را که اندک دارای ذرات طلاء می‌باشد در آب کلارین داخل می‌کنند که در نتیجه (گوله کلوراید) بصورت محلول نولید خواهد شد.

برای استخراج طلاء از (ریگهای طلائی) نیز عمل بطريق فوق الذکر است زیرا درین مورد به چکش‌های جریانی احتیاج نمی‌افتد.

بالآخره برای بدست آوردن حلاء از سیاپ، همان عمل را که برای جدا کردن نمک از آب انجام داده می‌شود مجری میدادند یعنی ملخه را در یک قسم قرع و انبیق تقطیر می‌نمایند، سیاپ در تحت اثر حرارت تبخیر شده در حصه‌های سرد ظرف بصورت تقطیر جم جم می‌شود و طلاء در قرع باقی می‌ماند که می‌توان سیاپ آن را بعداً بکار برد.

پاید دانست طلاشکه بدبین طرق دستیاب شده خالص نیست و معمولاً باهندار مس و آهن و فقره و برب و فلزات دیگر مخلوط است لذا برای تصفیه آن طلای ذیر خالص را در دیگمای پلاتنی (طلای سفید) که در آن تیزاب گوگرد باشد فرازداده تیزاب گوگرد را جوش میدهند درین حالت تیزاب گوگرد ماسوای طلاء و طلای سفید جمیع فلزات دیگر را حل کرده و بدین وسیله تصفیه طلاء صورت می‌گیرد.

استخراج طلاء واسمه برق بسیار رواج یافته است معادن طلا در دنیا ازین قرار است:

(۱) افریقای جنوبی: - در اراضی جنوبی ترانسوال در سال ۱۳۰۳ هجری طلاء مخلوط با کوارنر و خاک رس یافت شد، بعدها معادن مهم طلاء در تمام نقاط افریقای جنوبی کشف گردید، چنانچه این نقطه خردخیز در ابتدای قرن حاضر از حيث حاصلات طلاء مقام اول داشت در سنه ۱۳۲۲ تیریا (۳۹۰۰۰)

کیلو گرام طلا معادل قریب (۵۷۱۴) سیو کابل (هفت کیلو گرام مساوی است با یک سیو کابل) (۱۳۸۰۰) کلیه معادن این ناحیه بدست آمد، اما بعد از جنگ عمومی تزل کرده در سال ۱۳۳۸ هجری کیلو گرام زیاد تر استخراج نیکرده.

(۲) هالک متعدد امریکا:— در سال ۱۲۶۵ ه در موضع کالیفورنیا خاک طلائی را بدست آوردند تا اینکه کالیفورنیا مدت زیاد در هالک متعدد از حیث دارائی طلا درجه اول را داشت، بعدها تقاطع تر خیز دیگری کشف شده و از کالیفورنیا سبقت حکرذ و در سال ۱۳۴۲ مقدار طلای هالک متعدد امریکا به (۱۳۴۰۰) کیلو گرام رسیده بود اما بعد از جنگ عمومی از (۹۴۰۰) کیلو گرام تجاوز نیکرد.

(۳) استرالیا:— معدن طلا را کووساوه و یاز و ویکتوریا در سال ۱۲۶ کشف کردند و با وجود مشکلات زیاد از قبیل فقدان وسایل حمل و نقل و عدم کفايت آب برای شست وشو وغیره به استخراج آن اقدام نمودند و فعلاً مقدار زیاد از قسمت استرالیای غربی بدست می آید.

زلاند جدید نیز از حیث دارائی معادن طلا اهیت دارد و در سال ۱۳۳۸ مجموعاً از استرالیا در زمانه جدید تقریباً (۴۱۰۰۰) کیلو گرام طلا استخراج شد.

(۴) مکسیکو: در سال ۱۳۳۸ ه متجاوز از (۲۸۰۰۰) کیلو گرام طلا از معادن این مملکت بدست آورده اند و معادن آن در حال ترقی است.

(۵) کانادا:— وجود طلا در سواحل اکثر رودخانه های کانادا ثابت است اما تقاطع زرخیز صهم این مملکت درین رودخانه میکنیزی والاسکا وجود دارد در سال ۱۳۳۸ ه از معادن این مملکت مقدار (۲۴۰۰۰) کیلو گرام طلا استخراج کرده اند.

سیبریا: بعد از سال ۱۲۴۶ چون دولتی بورال الطائی اقدام به عمل طلا شوئی نمودند طلا این مملکت اهمیت پیدا کرد و پس از چند مدت در سیبریای غربی و مرکزی مخصوصاً در مناطق ذرخیز شعبات دریای آمو نیز به استخراج طلا پرداختند تا اینکه در سال ۱۳۳۲ ه بیش از (۴۳۰۰۰) کیلو گرام طلا از سیبریا حاصل کرده بودند ولی در سال ۱۳۳۸ ه طلای این قطعه به (۱۲۰۰۰) کیلو گرام تزل کرد.

دیگر از قطعات ذرخیز دنیا افغانستان، چین، هندچین و هنگری و المان، دول امریکای جنوبی و هندوستان است.

در سال ۱۳۳۸ ه از کلیه معادن عالم مجموعاً (۴۵۰۰۰) کیلو گرام طلا استخراج گردیده بود، معدن طلای قندھار ثبت به سوابق در خشان خود خالی از اهمیت نمیباشد این معدن در سال ۱۲۷۷ ه کشف و در همان وقت و هم در سال ۱۲۹۱ ه از طرف حکومت بتوسط انگلیزها بکار افتاده بعدها از سال ۱۳۳۶ تا ۱۳۳۶ ه در عهد حکومت اعلیحضرت شاهزاده بمحفر و استخراج این معدن اقدام کرده شد ولی از باعث فقدان آلات و اسباب کافی وغیره موقعیت حاصل نشد، که حسب مطلب ازان فائمه گرفته گشید، در عصر امپراطوری از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۴۷ ه عیید الله خان متخصص هندی در یازده قطعه، معدن مذکور کار انداخته از کشف چند رگهای گرانایه جدید حکومت را اطمینان داد، ما بعد از چند ماه انقلاب خانانسوز در افغانستان رویداد که این کشفیات و زیمات نیز بی سیجه ماند، یقین است که در این عصر مشتم طلائی در نتیجه توجهات مأمورین فعال حکومت نادر شاهی این معدن قیمت بعذات معاینة علی و حضرات اندیشه بطور

الاسی و فی بکار افیده - و ژروت وطن رو بازدیداد رفته ما را از احتیاج برخاند .

فعلاً زرشوی دریای کوکجه بطور فی نخت مرادیت و عملیات ایندایی گرفته شده است و برای پیشرفت این مقصود به تهیه ماشین ها و سامان زرشوی وغیره، دولت اقدامات اساسی نموده است .

خلاصه تاریخ جراید در افغانستان

جراید در اروپا قبل از قرن ۱۹ مانند امروز رونق نداشته است، پیش از قرن ۱۷ هر وقایعه نشر خبر می‌گردید و خیال میداشتند مطالب خود را به صیغه نگاشته بدیوار می‌چسبانیدند یا بمقامات طوایف میفرستادند تا مردم آنرا بخواهند.

افغانستان نیز که مدت‌ها دچار کشکش‌های داخلی و خارجی بوده باوجود آن از نگونه نشرات و آثار خالق تبوده اما متأسفانه آن آثار پامال میر که جویان گردیده و امروز اثری ازان موجود نیست.

زمانیکه افغانستان تا اندازه سکون یافت دوره سلطنت اعلیحضرت شیر علیخان (۱۲۸۵ هجری قمری) بود ازین تاریخ به بعد افغانستان نشرات، و جریده مانند دیگر جراید دنیا داشته است که اسمی آنها بطور خنصر ذیلاً نگاشته می‌شود:

جريدة شمس الہار :

عبارة از گمینه هفتہ واریست که در ۱۶ صفحه به چاپ سنگی در سال ۱۲۹۰ قمری حاوی مقالات اجتماعی، اخلاقی، خبرهای داخله و خارجی از بالاحصار کابل نشر یافت.

سراج الاخبار افغانستان :

جريدة ایست که در سال ۱۶ سلطنت اعلیحضرت شهید فقط یک شماره آن به چاپ سنگی نشر شده و مدیر آن مولوی عبدالرؤوف خان بوده است.

سراج الاخبار افغانیه :

یکی از جراید قادار و باقیر وطن است که در سال ۱۲۹۰ شمسی تاریخ ۱۶ میزان به سر محرری فاضل شهید محمود بیگ طرزی نشر گردیده است.

سراج الاطفال :

این جریده نیز در کابل تدبیرت فاضل محمود بیگ طرزی تاریخ ۱۵ میزان ۱۲۹۷، به نشر آغاز نهاده و مضمون آن برای تنبیه افکار اطفال بوده است.

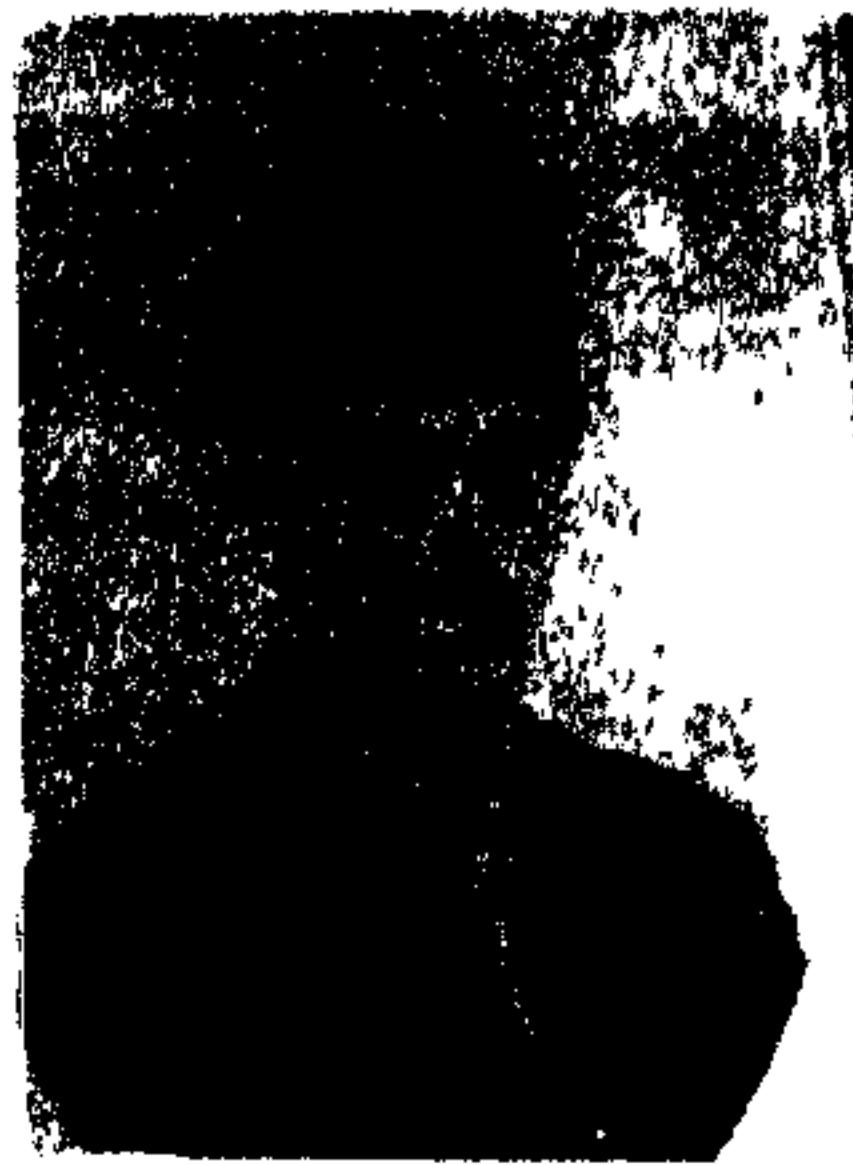
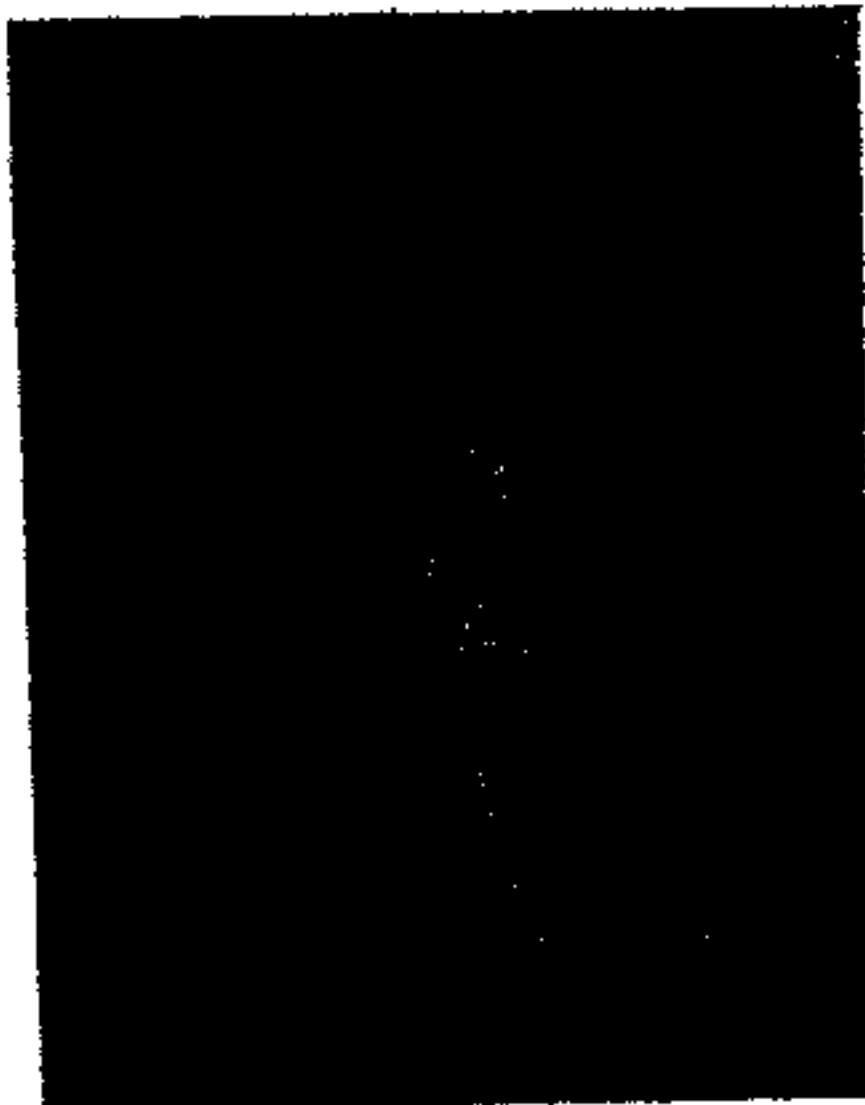
امان افغان :

اویین شماره آن در کابل دواوائل جل ۱۲۹۹ به سر محرری جناب عبدالهادیخان شروع شده بعدها ان آقای پائیزه محمدخان و سپس آقای عبدالجبار خان، آنرا نشر می‌نودند، بعد ازان جناب فاضل دانشمند سید محمدقاسم خان سردبیر آن بوده و مدتها هم آقای غلام احمد خان مرحوم بوکالت سردبیر ایغای وظیفه مینمودند، بعد از آقای غلام احمدخان، غلام نبی خان جلال آبادی بوکالت کار میکرد.

اتحاد شرق :

مؤسس این جریده اعلیحضرت همایونی محمد نادرشاه غازی است که در آن زمان رتبه سپه‌سالاری (وزیر حربه) داشتند شماره اول آن تاریخ ۱۳۳۸ قمری مطابق ۱۲۹۸ شمسی از جلال آباد تدبیرت آقای برهان الدینخان.

ارباب جرائد و مجلات معاصر وطن

جناب سید حسین افغان انس موسس و صاحب انتظام
فرموده اصلاح

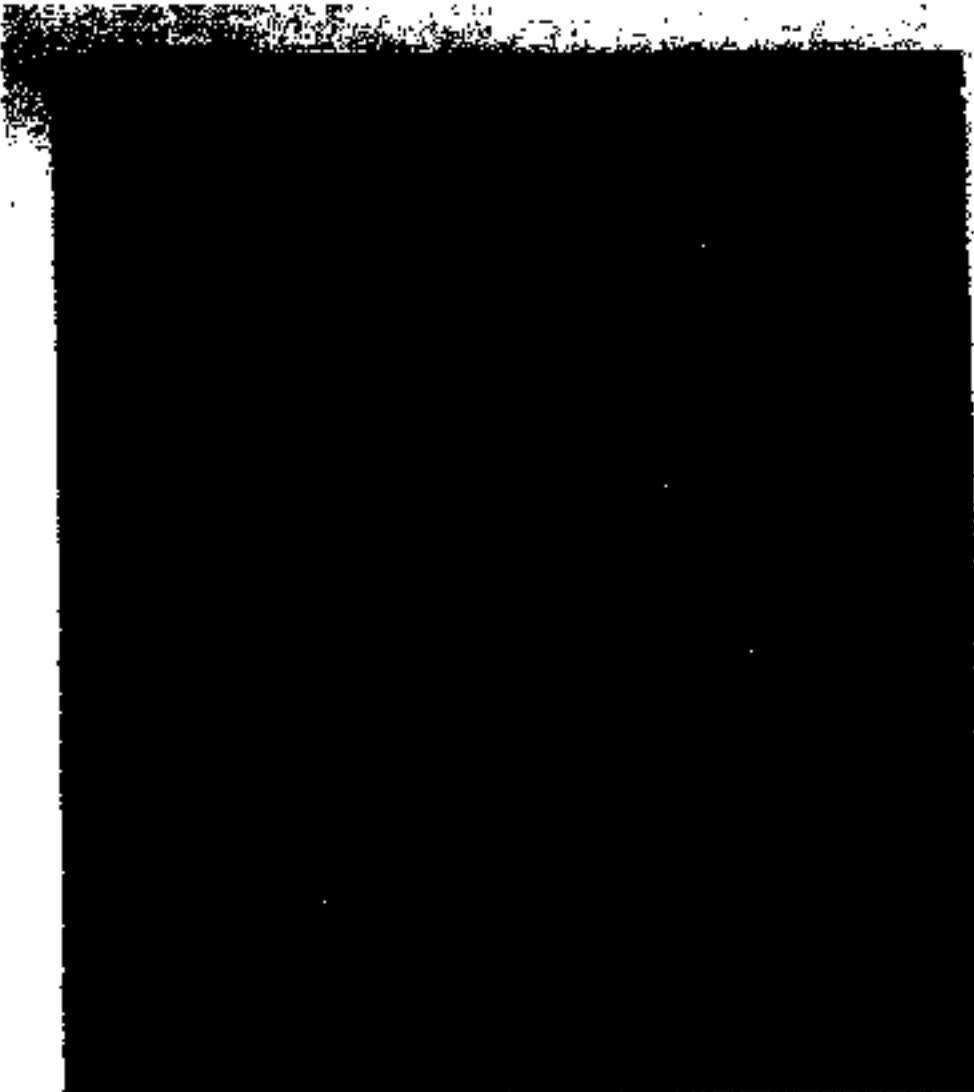

جناب سید الحنفیان انس موسس و صاحب انتظام
جريدة افغان

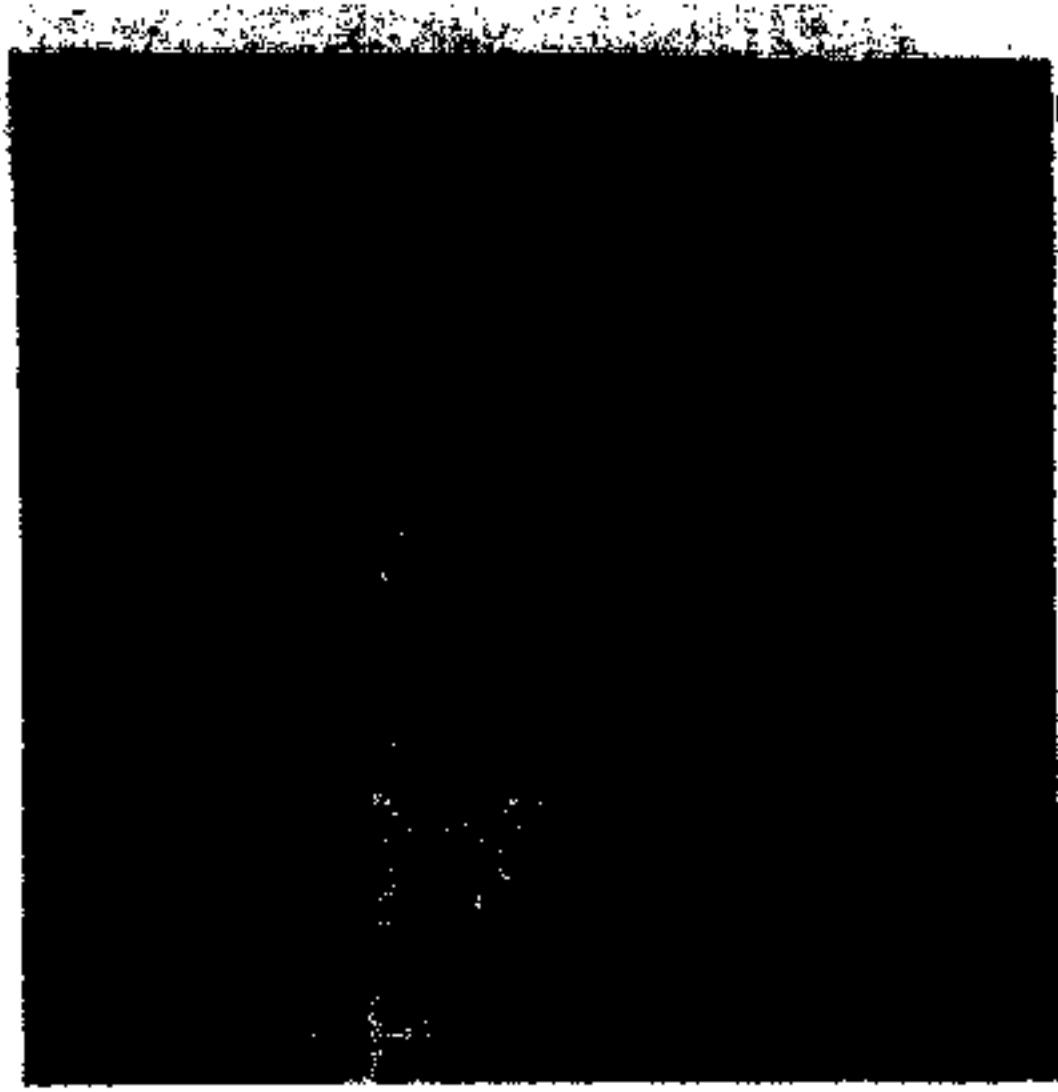

جناب سید حسین افغان انس موسس و صاحب انتظام
در ۱۹۰۴ میلادی

جناب محمد امین خاں حجگانی مدیر جریدہ افغان

جناب محمد زمان خان ترکی مدیر مجلہ اقتصاد

جناب شفیق احمد عرفان
معاون مدیر التأییف

جناب سید علام خان مدیر مجلہ شرپئی حی علی الغلاح

جناب سید طیفی مدیر مجلہ صیغہ

جناب عبدالصمد خان جاہہ مدیر جریدہ بیدار

جناب شمس الدین خان فلسفی مدیر جریدہ اتحاد شرقی

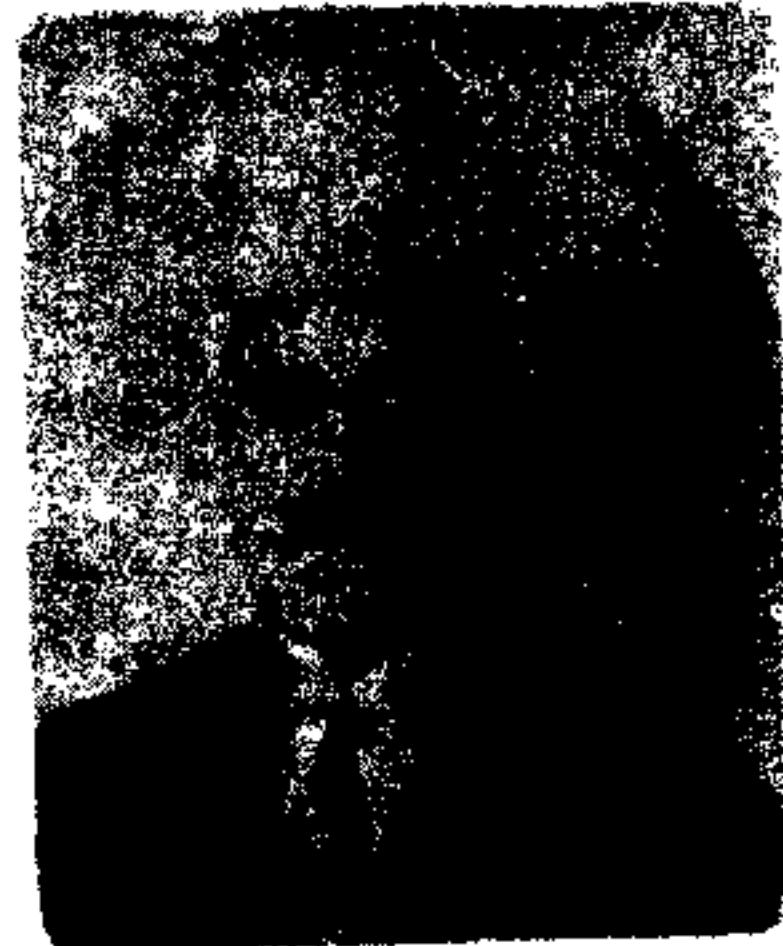
جناب پرمحمد عثمان خان سرحدروز جریدہ اتفاق اسلام
ہرات

جناب غلام جیلانی خان جلالی مدیر و نگارنده
دورہ سوم اتحاد خان آباد

معلمین معارف کابل

خاپ فاضل بولوی جالال الدین خان عضو شعبهٔ دارالفنون
که در قسمت معدومات خارج سالنامه کابل امداد شایانی فرموده اند

خاپ بولوی محمد شاه علیخان سر معلم تاریخ و چهراء فیاد رکھنے پئی
که در راجم بعضی قسمت ۱۸۶۰ سالنامه کابل لکٹ کردند

خاپ بولوی برگت علیخان سر معلم ریاضی لکتب جیبیتی
که در راجم بعضی قسمت ۱۸۶۰ سالنامه کابل لکٹ کردند

نکات تاریخ جرائد

کنکنی نشر گردیده و بعد از آن محمد بشیر خان و عبدالجبار خان و محمد امین خان خوگیانی یکی بعد دیگر این جریده را نظر کرده اند تکارنده فلی آن شمس الدین خان قلعه‌گی است.

ستاد افغان:

در اواسط سال ۱۲۹۹ به سر مجری میر غلام محمد خان غبار از جبل السراج نشر می‌گردید.

اتفاق اسلام:

شماره اول آن بتاریخ اول سپتامبر ۱۲۹۹ به نگرانی مرحوم ملا احمد خان و مدیریت عبدالله خان قانع از شهر هرات نشر شده بعد ازان عبدالکریم خان احراری و صلاح الدین خان سلعوقی این جریده را نظر کرده‌اند و بکبار هم اسم این جریده به (فریاد) تبدیل یافته است و سرور خان جویا نیز نگارنده‌گی جریده را نموده و اسم اولیه آن را (اتفاق اسلام) قبول نمود نگارنده فعل آن میر محمد عثیں الحسینی می‌باشد.

بنام:

بنام اتحاد اسلام دو سنه ۱۳۰۰ شمسی در مزار شریف شایع شده نگارنده‌گان این جریده عبدالعزیز خان، حافظ عبدالقیوم خان مرحوم میرزا ثاقب خان، نور محمد خان، محمد حنیفه خان غلام حسن خان غرفوی و نگارنده فخری آن علی احمد خان منشی بوده است و بعد ازان به نگارنده‌گی میر حیدر خان و عبدالصمد خان و عبدالرحمیم خان نشر می‌گردید، نگارنده حاضر آن جاوده می‌باشد، این جریده بنام (رهبر اسلام) نیز مدت کمی نشر یافته است.

طلوع افغان:

در شهود قد هار از اوایل سلطان ۱۳۰۰ به مدیری و سر مجری مولوی صالح محمد خان نشر گردیده است بعد ازان عبدالعزیز خان مدیر آن بوده و چندی خواجه محمد خان بنام معاونی و مدت قلیل سید حسین خان کفالة در غیاب مدیر وظیفه نشر را این‌نحوه امدو، و مدت کمی هم تغیر اسم یافته بنام (مؤبد اسلام) نشر شده‌است مدیر فعلی آن عبدالحقی خان است و کنون جریده مذکور بزبان افغانی نشر می‌باشد.

اتحاد:

این جریده نیز یکی از مؤسسه‌های اعلام‌حضرت هایون غازی است که اولاً بنام اصلاح در خان آباد قلعه‌ن فشر می‌گردید او لین شماره آن از مورخه ۲۹ دلو ۱۳۰۰ و مدیر آن محمد بشیر خان می‌باشد و مدت قلیل بنام (نهضت الحبیب) هم اشاعه می‌شد، عبدالرزاق خان و محمد ابراهیم خان و برهان الدین خان خوگیانی و محمد یوسف خان یکی بعد از دیگر به نشر این جریده موظف بوده اند نگارنده فخری فلی آن غلام جیلانی خان جلالی است.

ارشاد النسوان:

مدیره این جریده (اسما رسیمه) و سر مجری آن (روح افزا) از خانه‌های افغان بوده، شماره تحسین آن در کابل بتاریخ ۲۷ حوت ۱۲۹۹ شایع شده است.

افغان:

این روز نامه در کابل به مدیریت میرزا محمد جعفر خان قندھاری بتاریخ ۴ سلطان ۱۳۰۰ چندی نشر می‌شد.

ساکانه افغانستان

القازی :

این اخبار بسال ۱۲۹۸ درست جنوی نصر میرگردیده و زمانیکه والاحضرت ع، ج، هـ اکان وزیر حرب و
وزیر حربیه حالیه دران سمت حاکم اعلیٰ وسر افسر نظایر بودند تاسیس گردیده بود.

ابلاغ :

یکی از نشرات رایگان کابل بوده که در سال ۱۳۰۰ آغاز به نشر و وظیفه دار ترتیب آن در اول میرزا محمد اکبر خان
و ثانی سید محمد ایشان خان خطاط بوده است.

الاخبار حقیقت :

مدیر آن برهان الدین خان کشکی بوده در تاریخ ۴۲ اسد ۱۳۰۴ اولین شماره آن در کابل نشر گردیده است.

ثروت :

مدیر آن صلاح الدین خان سلبووق بوده اولین شماره این جریده در کابل بتأریخ اول برجه قوس ۱۳۰۴
نشر شده است.

ائیس :

مؤسس و نگارنده این جریده در کابل محی الدین خان ایس است که بتأریخ ۱۵ ثور ۱۳۰۶ به نشر آن
پرداخته است، بنابریت ناخوشی محی الدین خان چندی این جریده مطلع و بعد باش توجه اعلیٰحضرت
محمد نادر شاه غازی این جریده ملی دو باره حیات یافته و سرور خان جو ما آنرا اداره و نشر نموده
است، پس موظف نگارنده آن محمد امین خان خوگیانی تابعه نمایند.

نیمی سحر :

در قوس ۱۳۰۶ در کابل تأسیس و سر مجرر آن احمد راتب خان بوده است.

نوروز :

شماره اول آن در کابل به اول اسد ۱۳۰۷ به مدیری ع، ج، محمد توروز خان سرمنشی حضور ذات هایونی
و نگارنده میرزا میر غلام خان لاز طبع خارج و نشر شده است.

جریده مکتب :

در سال ۱۳۰۸ در کابل تأسیس شده و نگارنده آن جلال الدین خان طرزی بوده است.

اتحاد افغان :

این اخبار در زمان افتتاح افغانستان در چکی در تحت اثر والاحضرت ع، ج، ا، ا نشان شاه محمد خان وزیر
حرب و نگارنده یعقوب حسن خان در سال ۱۲۹۷ فبری نشر میشد.

اصلاح :

مؤسس این جریده ذات اعلیٰحضرت هایون محمد نادر شاه غازی است که اولاً در سمت جنری بتأریخ ۱۶ اسد
۱۳۰۸ شایع گردیده، و بعد ازان در کابل بتأریخ ۴ یعنی ۱۳۰۸ عدیریت و نگارش حسن سلیمانی

ايجرا آن دوائر هنرمندان

نشر شده و بعد ازان محمد زمانخان ترکی معاون اداره اصلاح آنرا نشر نموده است سپس محمد امین خان خوگیانی مدیر و موظف به نشر این جربده گردیده است.

بعد از محمد امین خان خوگیانی بر هان الدینخان کشکی به مدیریت آن منصب شده و نز تاریخ اول حمل ۱۳۱۱ هر روزه نشر و اشاعه میگردد.

دکورغم و غیرت اسلام:

این دو جربده در زمان انقلاب در مشرق مؤقتاً تأسیس گردیده و نشر میباشد (دکورغم) در زمانه والاحضرت صدراعظم صاحب بست مشرق باهمام ع، و محمد گل خان وزیر داخله حاضره و نگارندگی ع، ش سید حسن خان حال معین سوم وزارت حربیه شایع میگشت وغیرت اسلام در ذماینکه والی علی احمد خان درست مشرق بود به اداره و نگارش عبدالحکیم خان نشر میشد.

الاعان:

در آوان افتتاح از قریه با بری سرخ رود متصل جلال آباد بنگرانی نیک محمد خان و پیش محلی و نگارندگی جانب مولوی محمد ابراهیم خان سکاموی شایع میگردید شماره اول آن از تاریخ ذیقده ۱۳۴۷ قمری میباشد.

حبيب الاسلام:

در اوخر ماه رمضان حوت ۱۳۰۷ او لا به مدیریت غلام محی الدینخان انس پس ازان مدیریت محمدحسین خان و پیش تدریسات وزارت معارف و ثالثاً به نگارندگی بر هان الدینخان کشکی نشر میگردید.

معرف معارف:

تاریخ تأسیس این مجله اول سپاه ۱۲۹۸ شمسی است مدیر آن مجله در اول محمدحسین خان و پیش تدریسات وزارت معارف بوده است.

مجموعه اردوی افغان:

این مجله در اول عقرب ۱۳۰۰ شمسی بنام جموعه عسکری مدیریت عبداللطیف خان غند مشر نشر باشه است، بعد ازان مدیریت و سرخوری آن ع، و محمد گل خان وزیر داخله حاضره که درآتوت غشتمش بودند اشاعه میگردید، سپس به مدیری عبدالحیمد خان غند مشر و محمد عمر خان غند مشر (دیس ارکان) و محمد یعقوب خان مدیر شعبه ترجمه و محمد اسکندر خان مدیر ترجمه نشر میشد، اسکندر از طرف یکعدد جوانان فاضل نیو تربیه شدگان نخای افغانستان نشر و اشاعه میباشد.

آئینه عرفان:

بدواً در جوزای ۱۳۰۳ تأسیس شده ولی به ابر مه اذیر چند مطلع مانده، پس از چارس اعلیحضرت قادر شاه غازی دوباره از حمل ۱۳۱۰ باسطور در خشنده تری مدیریت هاشم خان شنیق به نشر خود درام دارد.

مجموعه صحنه :

تاریخ تأسیس آن اول فوس ۱۳۰۶ است، اما مدنی دچار عوایق گردیده، تاریخ نصر ۱۳۰۷ جوزا ۱۳۱۰ و به مدیریت رشید لطیفی تدوین و منتشر میگردد.

پشنون رغ :

مدیر مسئول آن فیض محمد خان ناصری است ولی یکمده از فضای وطن مائند میرسید قاسم خان و عبدالمهادیخان در نظر این مجله اشترالک داشتند، اما مناسفانه این مجله بعد از انقلاب سمت شرق سقوط اختیار نمود.

حق على الفلاح :

این مجله شریفه اول جوزا ۱۳۰۹ تأسیس یافته سرحرر آن محمد میر غلام خان است.

اقتصاد :

بتاریخ اول جل ۱۳۱۰ تأسیس گردیده مدیر و نگارنده مسئول آن محمد زمانخان ترکی است.

کابل :

مجله کابل در ۱۵ جوزای ۱۳۱۰ = ۵ جون ۱۹۳۱ از شهر کابل قدم در صحنه مطبوعات وطنی گذاشته و باقطع وحجم مناسب وزینکو گرافی های مطبوع ماهانه در ۶۰ صفحه (با وزه سال اول) و ۱۰۰ صفحه (بدورة سال دوم) نشر گردیده، این مجله که حاوی مضمون علمی، ادبی، اجتماعی، تاریخی بوده و در قریب مطبوعات خوب افغانستان فواردارد از «انجمن ادبی کابل» اشاعه می یابد و هنوز مراحل دوم از عمر خویش را می یابد.

هرات :

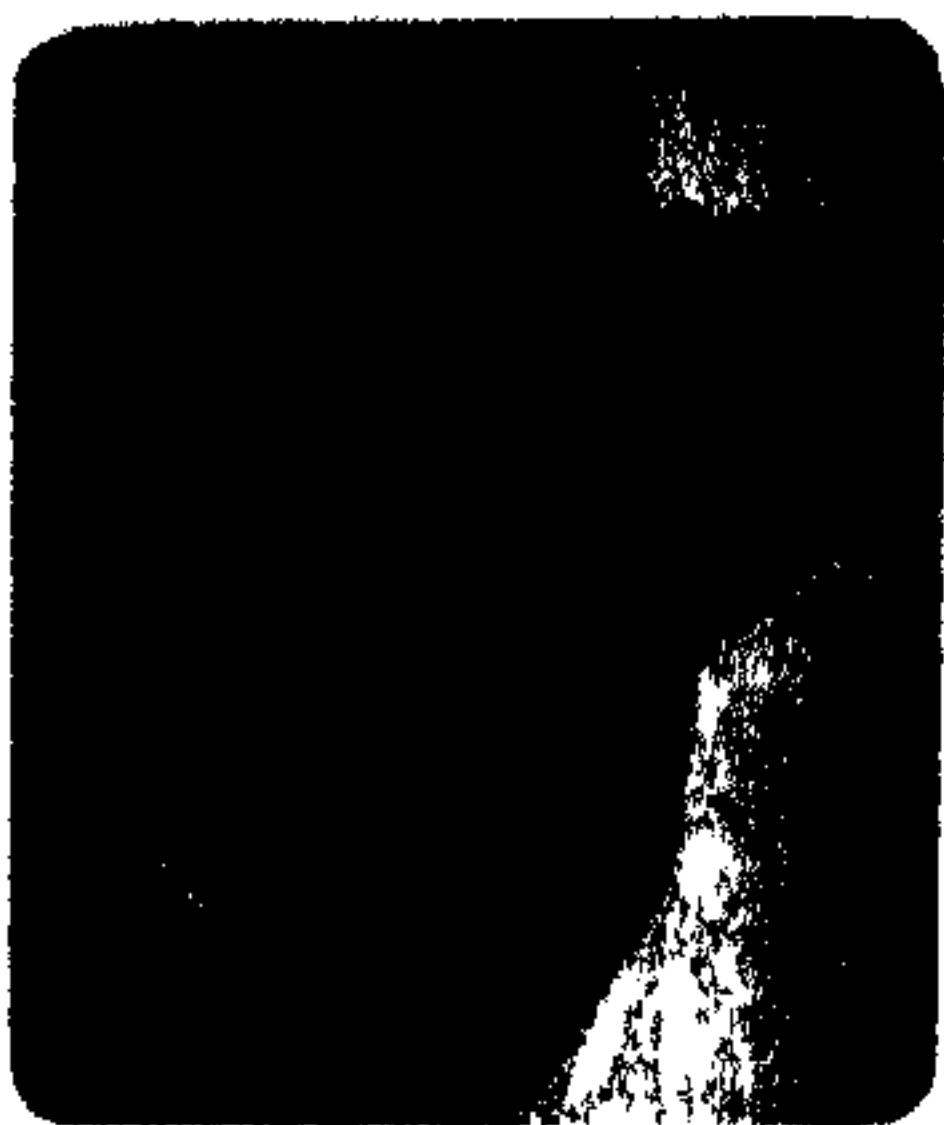
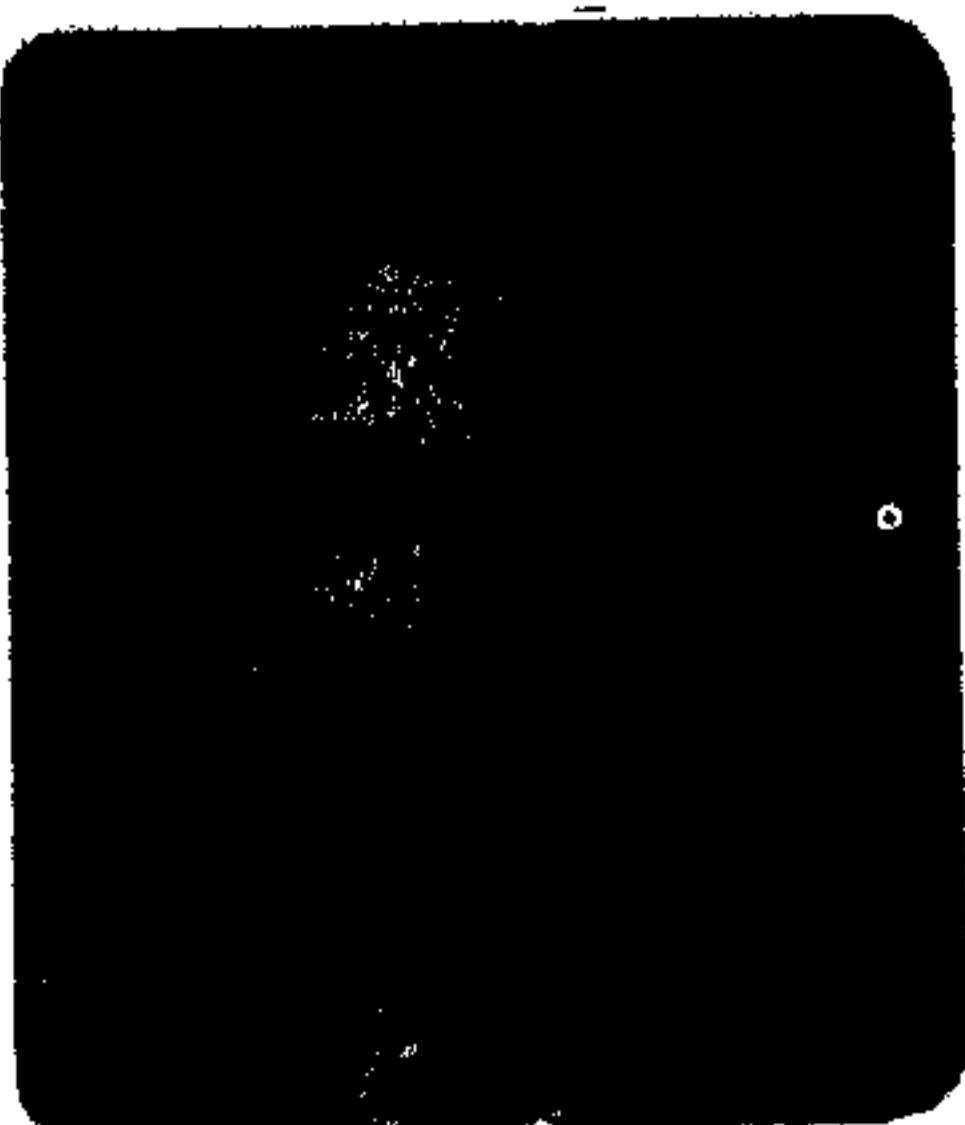
مجله ادبی هرات ۱۶ جل ۱۳۱۱ اوایل شماره خودرا شایع نموده و این مجله در تحت نظارت قاضی محمد صدیق خان انجام میگیرد.

پشتون :

مجله پشتون اوایل شماره خودرا بتاریخ ۱۵ جدی ۱۳۱۱ نشر نموده است. این مجله ماهواره در تحت نظر «انجمن ادبی قندھار» نشر میگردد.

وزیر امور خارجه در کابل

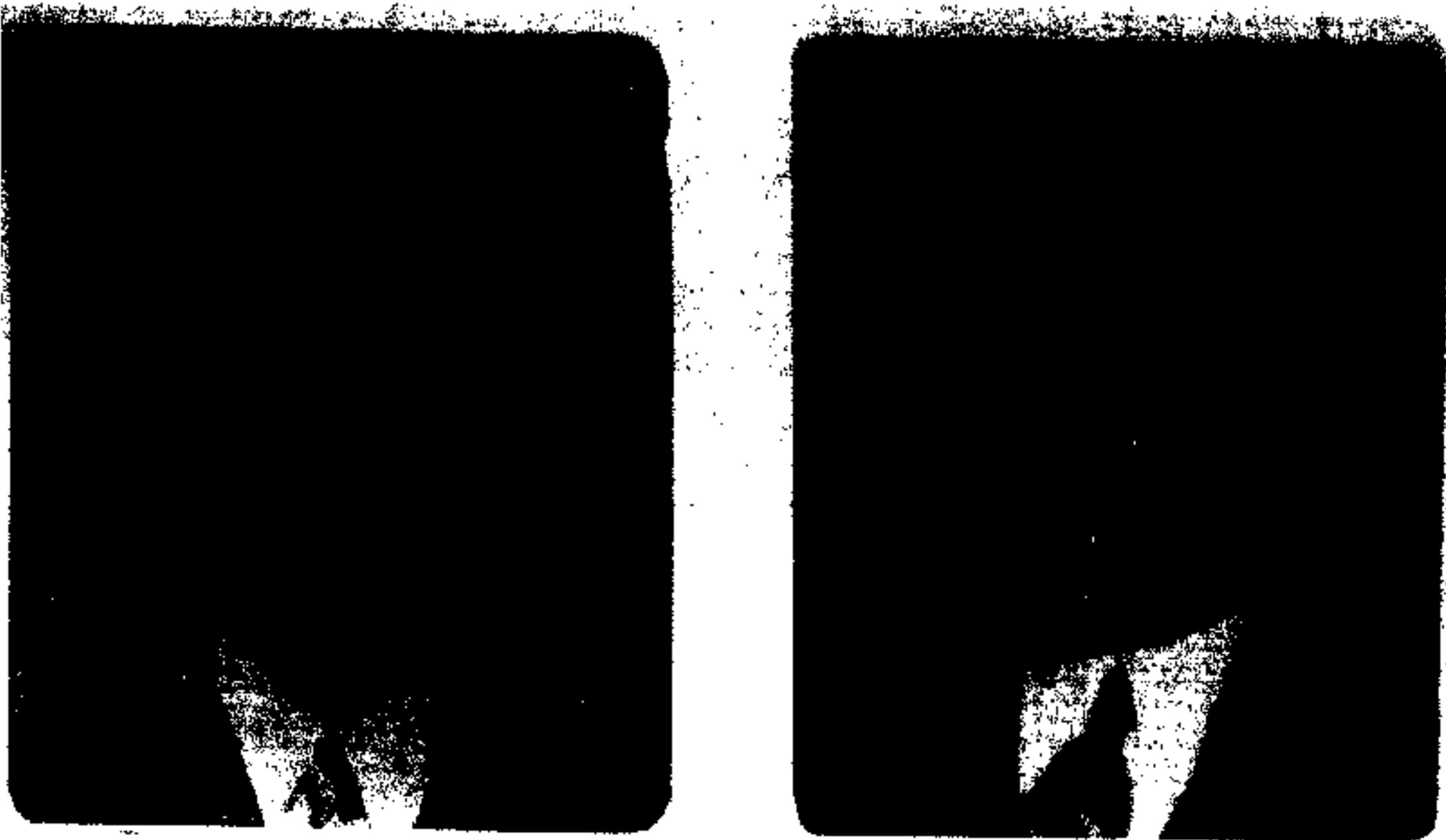
عاليقهر طالقانی بآفغانی محمد تقی خان نفرگیره دولت علی ایران

عاليقهر طالقانی بوزیر ستارگ نفرگیره دولت اتحاد جماهیر شوروی

عاليقهر طالقانی وزیر امور خارجه دولت تہائی افغانستان

عاليقهر طالقانی وزیر امور خارجه دولت پهلوی بر زبان

عالی‌قدر جلال‌الهاب خاپ بودار وزیر مختار دولت هیئت فرانسه

عالی‌قدر جلال‌الهاب دکتور شوربل وزیر مختار دولت بهشت آلمان

عالی‌قدر جلال‌الهاب خاپ سعادالله فرید پیک شازدا فرماندار
کبرایی دولت علیه جمهوریه تورکیا

«سفرای کار و وزرای مختار دولت خارجه در کابل»

سفیر کبیر دولت اتحاد جماهیر اشتر اکیه شورویه: ع، ج آقای لیوندستارک.

سفیر کبیر دولت علیه ایران: ع، ج آقای محمد تقی خان اسفندیاری.

وزیر مختار دولت بھیه بریطانیا: ع، ج آقای سر ریچارد میکائیکی.

وزیر مختار دولت شاهی ایطالیا: ع، ج آقای ون چن زو-کلانقی.

وزیر مختار دولت بھیه المان: ع، ج آقای دکتور شور بل.

وزیر مختار دولت بھیه فرانسه: ع، ج آقای بودار.

شارژ دافر سفارت کبرا ی دولت علیه جمهوریه ترکیه: عالیقدر آقای سعدالله فرید بیک.

تاریخچه شهر کابل

نام کابل، اسمی است که از قرون قدیمه در صفحات جغرافیا و تاریخ آسیای کهن اخذ مقام گرده است. این نام اطلاق شهری میشود که غالباً مرکز عدن و سلطنت پادشاهان با اقتداری بود. هرچند موقعیت سیاسیه کابل در ازمنه قبل اسلام چندان روش و آشکارا نیست. با آن این قدر معلوم است که شهر کابل از عصرهای فرمادی حقی زمانه اسکندر مقدونی در حینه جیات موجود فی الخارج بوده است. مورخین اسکندر از آن مکرر نام برده اند، و جغرافیای بطیموس بقول شمس الدین سای-از کابل بقای (کابوره) و (اورتوپانه) تذکر داده است. کابل از قدم الایام میر فاتحین و مهاجمین بزرگ و مختلف دنیا واقع بوده و نفوذ ملی متغیره هند چین، یونان، فارس، مغول را گرفته و از دیگر تحويل داده است.

چنانیکه نفوذ یونان، عرب، فارس را ازین راه درهند، و نفوذ هند، چین را بهارس عزیت داده است. کابل نظر یوقیت و مکان خوبش از ابتداء مرکز تجارت دو بر اعظم آسیا یعنی هندوستان و ترکستان بوده است و بقول هیرودت مورخ یونان مال التجاره کابل در تمام بازارهای یونان و دوم شتری داشته است. ممکن است لاجورد افغانستان که منظور حضور فراعنه سلسله دوازده هم مصر بوده و برای نقش و نگار قصور سلطنت بکار میرفت، بعضاً از تجاریگاه کابل بکاروان‌ها سپرده میشد.

کابل در عهد یونانیان:

در حدود دوینیقرن قبل المیلاد یعنی بعد از اسکندر و عهد دولت‌های یونانی - باخته (بلغ) بالطبع مدنیت و اقتصاد کابل رو به ترق و عروج رفت. زیرا مدنیت یونان از همین راه در مملکت هندستان وسیع افذا و ادخال میگردید.

بعد از آغاز قرن اول قبل المیلاد که دولت یونانیان بلخ بواسطه جمله‌های میدیا از شمال و پارت‌ها از غرب داخل دوره اخطاط و اقراض گردید. دولت آنها در صفحات جنوب هندوکش استقرار یافت، بس به ترقیات و مدنیت کابل بیشتر افزود، و این تندن تا بلادغزni و بست (گرشک) و سیستان و سواحل سند امتداد یافت.

بعد از تحقیق و حفريات مسیو فوشه فرانسوی در افغانستان، مسکوکات نظریین و مین (هرمایوس) آخرین پادشاه یونانی کابل بدست آمد، و به دانه آن در ۱۹۲۸ میلیون موزه نفسیه کابل تحويل یافت. این پادشاه در آغاز صدی اول بعدالمیلاد در شهر کابل سلطنت کرده است.

واعداً نه تنها کابل بلکه مملکت افغانستان در عهد یونانیان در منتهای عروج و ترق بوده است. مسیو فوشه میگوید شاهد این مطلب مسکوکات دی میترسن پادشاه یونانی بلخ در سال ۱۹۰ قبل المیلاد است. ازان به بعد مسکوکات یونانی افغانستان نشان میدهد که برخلاف اوایل حکمرانی یونانیان، در یکروی سکه‌ها حروف یونانی، و در روی دیگر آن حروف آریانه ثبت گردیده است. این حروف آریانه نه بهلوی و نه سانسکریت است. هس گفته میشود اگر توشه جات تخت رسم فارس با توشه جات کابل و جلال آباد مقابله گردد معلوم میشود که توشه های عذر کوره مسکوکات از آن زبان آریانی است که بعلقه آریانه یعنی از کوههای هندوکش گرفته تا قرب و جرار پرسی پولیس رواج داشته است.

این مطلب بعد اینکه بدانند که یونانیان حکمدار نیز آهنه آهنه در تخت مؤثرات و عوامل مدنیت افغانستان گرفتار و آمیخته شده‌اند.

از سیر یونانیان در افغانستان، این قضیه مسلم میشود که شهر کابل در آن عهد ها موجود بوده، اما کی و از طرف که اعمار شده، هنوز به نویسنده موضع و آشکارا نیست. تنها میتوان فهمید که کابل نام شهری قبل از ورود یونانیان در افغانستان وجود داشته است.

در یکی از آثار آلمانی که اسم آن را فراموش کرده ام، وقتی دیده بودم شهر کابل در ۷۷۰ قبل المیلاد از طرف پادشاه آنور سالاناسار دوم بنای گردیده است.

کابل در عهد کوشانی:

کابل بعد از زوال یونانیان در افغانستان تاظهور اسلام، سواحل مختلف را در دوره های حکومات متعدد طی کرده است، بعد از انقراض یونانیان سلسله بنام کوشان از طایفه تخارها (طخارستان=قطلن و بدختان) از شمال کابل نشأت کرده و فستعنه هندوستان را ساخت نمودند، (ین سلسله کوشانی خود هزاری های دین بودا میدانستند، و در ترجمه جغرافیای تاریخی فارس قایل اسناد بارگوله مستشرق شویردوی شرح درین زمان نگاشته آمده است. کابل تا قرن پنجم بعد المیلاد در تحت سلطنت کوشانی ها زندگی کرده است. مکونکان (قاپیک مالیک) پادشاه کوشانی کابل در قرن پنجم بعد المیلاد، در موقعه کابل موجود است.

در عهد سلاطین کوشانی بر علاوه مدنیت و ترقیات مادیه، شهر کابل اهمیت یکنou مرکزیت مذهبی را نیز پیدا کرد، روابط مذهبیه بلخ، بامیان، هند، با مرکز کابل قائم گردید، و این مرکزیت در آن عهد خود بسی بر ترقیات کابل و جلال این شهر بیفزود.

کابل و یفاتله:

از قرن پنجم بعد المیلاد سلسله کوشانی- هنایکه قبل از طغایرها از هندوستان طرد شده بودند - غالباً از بلاد جنوی هندو کش نیز بجانب بلخ رانده شدند. در همانوقت از طایفه تخارها سلسله دیگری بنام یفاتله - که مؤذخین عرب آنها را هیاطله خوانند. عروج و در بلخ به تشکیل سلطنتی پرداختند.

یفاتله ها متعاقباً صلحات جنوب هندوکش را استیلا کردند، و کابل تا نیمه قرن ششم بعد المیلاد در زمرة بلاد مشهوره یفاتله ها اصرار حیات میسود. در نیمه قرن ششم تورکان با ساسانیان هارس متفقاً باشمال دولت یفاتله پرداختند. بعد از انقراض یفاتله، ترکان بر حملت تخارستان حکم میشتمل بر ۲۷ ولایت بود سلطنت یافتند، و این سلطنت تا ظهور اسلام طول کشید.

کابل و حمله های بوی:

در ونیکه ترکان بر طخارستان سلطنت شدند، در کابل یک سلطنت بویی مشکل گردید، عمر این سلطنت قا ظهور اسلام بلکه ظهور صفاریان سیستانی امتداد یافت. کابشاهاشان یعنی پادشاهان کابل در حدود قتوحات مسلمین ملقب به رتبیل (رتبیل) بودند، و دامنه حکمرانی شان گاهی از جنوب شرق هندو کش گرفته تا جوار هند دامنه می کشد، نام کابل هم چنانیکه یاتوت اشاره میکند اطلاق به ولايت کابل میشند که تا حدود هند غاص مینمود. در بعض از منه معاصرین بوی پادشاهان کابل، شاهان بوی بلخ مشهور به آل داؤد و پادشاهان گردیده بودند. سلسله اول الذکر در عهد خلفای عباس و شاهان طاهری و صفاری حتی سامانی ها مشهور بودند با آل داؤد، چه ابو داؤد محمد این احمد در اوآخر قرن نهم در بلخ سلطنت داشته است. از پادشاهان گردیز بکشنر را باسم ابو منصور افلاج ابن محمد ابن خلسان، صاحب قصی الاخبار در مغاریه یعنی عرب صفاری دکرمیکند.

سالانه «کابل»

بهر حال از وقتیکه سلاطین بیوی کابل به تشکیل سلطنت پرداختند تا زمان مباربات صفاریان سیستان همچویکه عرب پشج حقیق کابل و بلاد جنوب هندوکش کامیاب شده نتوانستند، چنانیکه حجاج مشهور نیز درین زمینه ناکام ماند و صاحب طبری و هفت افلم بدان اشارتی می‌کند آنها اعراب بگرفتن خراجی از شاه کابل فناوت مینمودند. فقط یعقوب لیث بنی سلسله صفاریان در قرن نهم بعدالمیلاد توائیت در نتیجه مباربات سنگین زاولستان را لگد کوب، و شارستان غزنی را تخریب، و نوشار بلخ را با اینه آل داؤد مناسفانه هدم، و هم پادشاهی کابل را بصورت قطعیه ضمیمه ممالک اسلامی ساخت، و همین یعقوب بود که از پادشاه گردیز خراج گرفت.

اما بجز سقوط سلسله صفار دو باره در شهر کابل سلطنت پویی مشکل و برقرار گردید.

سپس از کرخستان مشرقی کابل یک قوم دیگری قوت یافت که مذهب بر همداداشتند سرکرده آنها (کالله) نمای بود که تأسیس یک سلسله شاهی جدیدرا در کابل نمودند.

در زمان سلطنت این سلسله مذهب برها در کابل رواج یافت پادشاه آخرین ایتمام موسوم به (جاپاپا) است. کابل در سنه (۹۷۶-۳۶۶ م) داخل خواحت سبکشگین شاه (۳۸۷-۹۷۶ م) غزنی شد ازان بعد اهیت پای تختی کابل به شهر غزنی انتقال یافت.

در سنه ۷۴۵ هـ علاؤالدین غوری غزنی را مستحصل گردانید کابل هم بدست غوریان درآمد، در سنه ۶۱۸ که چنگیز غزنی رسید کابل هم بتصرف سیاه مغل درآمد.

دو وقتیکه امیر تمور کورگان بنی جهانگیر را گذاشت بود کابل در تحت اداره امیرحسین ابن صلای بن امیر قرغن بود. و پسون امیر تمور کورگان با امیر حسین قربات دامادی داشت در اول باوی یکجا بکابل آمد و کابل را ازدست (پولاد بوقا واقبوقا) که اظہار بغاوت کرده بودند فتح نمود و نیز بعد از آنکه امیر تمور امیر حسین را کشت خود پادشاه گردید کابل هم در تحت اداره او در آمد چندی امیر جا کو برلاس و چندی ابوسعید نمای را در آنجا گذاشت.

بعد از فوت تمور در ۸۰۷ هـ میرزا پیر محمد ابن میرزا جهانگیر بکابل پادشاه گردید، سیور غشیش که در کابل و زابل الی حدود هند والی بود در سنه ۸۳۰ وفات نمود و امیر شیخ علی مغل والی کابل شد.

پس ازان سلطنت بیوزرا ابوسعید بهادرخان شهید رسیده، میرزا الغیب که پسرش کابل را اداره مینمود درسته. ۷۰۹ مترالیه در کابل فوت گردیده در اوآخر سنه ۹۰۷ هـ محمد مقیم فام پسر امیر ذوالنون کابل را متصرف شد. ظهیر الدین محمد با بر در آخر دیمچه الثاني ۹۱۰ کابل را تسخیر نمود و تا سنه ۹۳۲ کابل از طرف با بر شاه پای تخت جنوب هندوکش بود.

بناریخ دوز سه شنبه ۳ ربیع الاول ۱۱۵۱ هـ نادر شاه ترکمان در هند کی (چهل ستون) وارد شد و کابل را گرفت.

چون در سنه ۱۱۶۰ اعلیحضرت احمد شاه درانی پادشاه افغانستان گردید بواسطه اینکه کابل تقریباً در وسط افغانستان واقع بود میخواست مرکز را در کابل نقل بدهد. چنانیه برای همین مطلب در سنه ۱۱۶۶ هـ امر تعمیر یک دیوار بزرگ را در شهر کابل داده با همای سردار جانخان پویازائی سپاهان سر انجام آنرا گذاشت.

اعلیحضرت معظم غازی در اینای ملاحظه و نهادن سنگ تهداب عمارت مکتب فتوح آحریه در « بالا حصار »

در نمره (۲۴) مجله کابل، انجمن ادبی تاریخی ازندشناسی و تقدیم شکرات خود را بحضور اعلیحضرت غازی نسبت به تجدید تهمیر مقام تاریخی وطن (بالا حصار کابل) نگاشته و بلافظه فارسین محترم خود رسانیده بود ..
بروز دوشنبه (۱۷) ثورسان حاضر مراسم افتتاح تمبر و گذاشتن سنگ تهداب آن بدست حقوقت هایونی صورت یافته بروزهای مابعد که برای تسطیح میدان بالا حصار عموم اعزر و اشراف، مأمورین و اهالی کابل مخصوص نشان دادن احساس ملی و علاوه داشتن به آبادی اینجاک تاریخی در ان جا برای کار کردن حاضر شده بودند نحسین کار کردن از طرف خود ذات هایونی شروع گردیده بود ..
ابنک مابطور بشارت باولادوطن که از کابل دور و آن روزهای پرسور را ندیده اند فتوهای فوق را بلافظه شان میرسانیم ..

تاریخچه شهر کابل

و سردار جانخان این دیوار را بیهار ماه دور کابل اعمار نموده و باختام رسانید، یک هتل خلخال دیوار مذکور از حد ماشینخانه اندرابی را دربرگرفته الى آخر گلستان سرای و هتل دیگر حدسلاخانه خاص و بالای زیار دیگر آن را عبور نموده بهین وضع از حکدام حدی کج شده تا در واژه لاهوری میرسید، همچنان قسم این دیوار از استقرار است:

در واژه قند هاری، در ده منگ.

در واژه سفید، در حد سلاخانه خاص.

در واژه سردار جانخان، در حد باهی کیدانی.

در واژه پیت، در حد و انتهای پشت مسجد عید گاه.

در واژه گذر گاه، لاهوری، خافیا، شاه سند ها، کبری ها، قوت ها، شیرازیها، نیز دروازه های این دیوار بود.

این دیوار بزرگ یا زده مهره داشت و امروز یکی از آن که در یک گوش اندرابی داخل عمارت است و تا بحال مانده بعرض ۴۰ متر میباشد، و یک گوش دیگر آن در هندی خروزه فروشی داخل خانه آنجا تا هنوز است.

تاریخ حصارهای کابل خوب معلوم نیشود از حکدام زمانه است بعض میگویند از زمانه دستبیل های کامل قبل از ظهور اسلام است و بعضی میتواند با بر شاه حصار حکومه را کشیده و جهانگیر تیمور شاه در هر دور ترمیم یافته و بعد از آن ترک شده است.

در عهد اعلیه حضرت تیمور شاه افغان در سنه ۱۱۹۰ هـ ۱۷۷۶ م رسماً کابل مرکز سلطنت قرار داده شد و دوایر از قند هار بکابل انتقال یافت که تا بحال به عنوان صلت پایه تقی افغانستان بر قرار است و روز بروز در ترق و عمرانات آن میفزاید. تپه در سال ۱۲۹۶ بسبب قتل کیوواری سنیر انگلیز بالا حصار آن که اصل کابل شموده میشند خراب گردید.

اما تاریخ خورد کابل و بگرام در پروان که میگویند کابل تدمیم بوده هنوز روشن نشده است.

تا ریخهای قابل دانستن از زمانه‌های قبل المیلاد الی اصروز

- نقل یهودیان از فلسطین به بابل بواسطه بخت النصر : ۵۸۶ق،
- تولد بدھا در هند : ۵۵۷
- د کنفوشیوس در چین : ۵۵۱
- جنگ ماراتش هفتمین ایران و یونان : ۴۹۰
- تولد هیرودت مورخ یونانی : ۴۴۸
- جنگ اربیلا - اسکندر و دارای ۳ : ۳۲۱
- قتل دارای سوم : ۳۲۰
- اسکندر در افغانستان : ۳۲۷
- صرفوع شدن حضرت مسیح : ۳۰ میلادی
- جلوس قسطنطین امپراتور : ۳۰۶
- د خسرو اول نوشیروان : ۵۳۱
- ولادت حضرت رسول اکرم : ۵۷۰
- سال هجرت : ۶۲۲
- رحلت حضرت رسول اکرم : ۶۳۰
- جنگی یرمونک - خانه ابن ولید و هرقل : ۶۳۴
- فتح یوروشلم در زمان خلیفه ؓانی : ۶۳۸
- فتح نہاوند بواسطه نعیان ابن مقرن : ۶۴۱
- ورود مسلمانان در ہسپانیہ : ۶۴۶
- فتح اول هند بواسطه محمد ابن قاسم بعمر ۱۷ سالگی : ۷۱۲
- جنگ تورقی مابین مسلمانان و مسیحیون عبد الرحمن و شارل مازنی : ۷۳۲